

Przedmiotowe zasady oceniania z przedmiotu produkcja zwierzęca dla uczniów technikum rolniczego, technikum agrobiznesu, w Zespole Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Żarnowcu

1. Przedmiotowy system oceniania opracowany został w oparciu o następujące dokumenty:

- Rozporządzenie MENiS z dnia 7.09.2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzenia egzaminów i sprawdzianów w szkołach publicznych
- Program nauczania przedmiotu
- Statut szkoły
- Wewnątrzszkolny System Oceniania

2. Przedmiotowe zasady oceniania dotyczą zawodu technik agrobiznesu, technik rolnik.

3. Cele przedmiotowych zasad oceniania:

- diagnozowanie i monitorowanie postępów ucznia,
- jasny i klarowny system oceniania,
- sprawiedliwe ocenianie każdego ucznia,
- wspieranie rozwoju ucznia przez ewaluację jego osiągnięć,
- informowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć dydaktycznych i postępach w tym zakresie,
- pomoc uczniowi w samodzielnym planowaniu jego rozwoju,
- motywowanie ucznia do dalszej pracy,
- wykorzystanie przez nauczyciela wyników osiągnięć uczniów do planowania pracy dydaktycznej,
- dostarczanie rodzicom (prawnym opiekunom) i nauczycielom informacji o postępach i trudnościach w nauce oraz o specjalnych uzdolnieniach ucznia.

4. Oceny bieżące, klasyfikacyjne roczne i końcowe ustala się w stopniach, według następującej skali:

- 6 - celujący (cel.)
- 5 – bardzo dobry (bdb.)
- 4 – dobry (db.)
- 3 – dostateczny (dost.)
- 2 – dopuszczający (dop.)
- 1 – niedostateczny (ndst..)

W przypadku ocen częściowych można stosować plusy

5. Metody sprawdzania i oceniania

- obserwacja pracy ucznia na lekcji – dostarcza informacji o ogólnych predyspozycjach ucznia: zdolnościach, zainteresowaniach, umiejętności współpracy w grupie, korzystania z pomocy dydaktycznych, aktywności

kontrola umiejętności praktycznych w trakcie ćwiczeń, np., ocena dobrostanu zwierząt na podstawie przedstawionych norm, preliminarz pasz

- kontrola ustna – od ucznia wymaga się umiejętności udzielania adekwatnych odpowiedzi na pytania nauczyciela. Odpowiedź może dotyczyć wiedzy z 3 ostatnich lekcji oraz wiadomości bieżących połączona z analizą wykresów, schematów, obliczeń.

⑩ praca na lekcji indywidualna i w grupach,

⑩ kontrola pisemna - kartkówki, testy, projekty, sprawdziany z określonej partii materiału sprawdzające jednocześnie osiągnięcia wszystkich uczniów w klasie.

⑩ praca domowa,

⑩ praca dodatkowa (prezentacja, referat).

⑩ wykonywanie pomocy dydaktycznych,

6. Ocenianie jest jawne, obiektywne, systematyczne,

7. Dostosowania dla uczniów posiadających orzeczenie o niepełnosprawności intelektualnej w stopniu lekkim według zapisów w IPET, między innymi:

- ⑩ dokładne tłumaczenie poleceń – możliwością korzystania z wyjaśnień nauczyciela,
- ⑩ mniejsza ilość pytań na pisemnych sprawdzianach,
- ⑩ ograniczanie spontanicznego pytania podczas lekcji,
- ⑩ dzielenie materiału na mniejsze partie,
- ⑩ możliwość upewniania się co do poprawności rozumienia,
- ⑩ uczeń słucha, ogląda (zamiast: czyta),
- ⑩ możliwość wykonywania niektórych poleceń z wykorzystaniem notatek.

8. Zakres i stopień umiejętności ucznia pozwalające na uzyskanie poszczególnych ocen przy stosowaniu oceniania opisowego:

Ocenę celującą – otrzymuje uczeń, który:

- wykazuje głębokie zainteresowanie zawodem, posiada zasób wiedzy i umiejętności zawodowych określonych w podstawie programowej; dzięki licznym lekturom, pracy własnej oraz dzięki udziałowi w szkolnych lub pozaszkolnych konkursach i olimpiadach przedmiotowych, angażuje się w życie społeczne na terenie szkoły i w środowisku, pogłębiając wiedzę zawodową;
- aktywnie uczestniczy w lekcjach, potrafi szybko i samodzielnie rozwiązywać postawione przed nim zadania, jasno i precyzyjnie formułować swoje myśli, biegle posługuje się językiem zawodowym,
- bezbłędnie posługuje się fachową terminologią zawodową,
- wzorowo współpracuje w grupie,
- posiada umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy w nowych sytuacjach poznawczych, potrafi odnajdywać związki przyczynowo-skutkowe oraz dokonać syntezy i analizy materiału rzeczowego,
- jest systematyczny i twórczy, chętny do wykonywania dodatkowych zadań.

Ocenę bardzo dobrą – otrzymuje uczeń, który:

- ma dokładnie opanowaną wiedzę określoną podstawą programową kształcenia w zawodach oraz uzyskaną w wyniku rozwijania zainteresowań zawodem poprzez pracę własną i uczestnictwo w szkolnych konkursach,
- posiada umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy w nowych sytuacjach poznawczych, potrafi odnajdywać związki przyczynowo-skutkowe oraz dokonać syntezy i analizy materiału rzeczowego,
- sprawnie posługuje się terminologią zawodową,
- jest systematyczny i aktywny na zajęciach,
- bardzo dobrze współpracuje w grupie,
- precyzyjnie wyraża myśli i uzasadnia swoje decyzje,
- dobrowolnie wykonuje różne prace wykorzystując przy tym nabytą wiedzę.

Ocenę dobrą – otrzymuje uczeń, który:

- opanował podstawową wiedzę z zakresu treści przedmiotu oraz umiejętności przydatne na stanowisku pracy;
- prawidłowo rozumie sytuacje, zasady i metody stosowane w zawodzie oraz przedmiocie;
- prawidłowo stosuje procedury ćwiczeniowe podczas wykonywania rzeczywistych działań praktycznych;
- wyjaśnia poznawane wiadomości;
- prawidłowo rozpoznaje, porządkuje, grupuje zdobytą wiedzę i umiejętności;
- dostrzega popełnione błędy;
- prawidłowo posługuje się słownictwem zawodowym;
- jest aktywny na zajęciach;

Ocenę dostateczną – otrzymuje uczeń, który:

- opanował podstawowe wiadomości i umiejętności pozwalające na zrozumienie większości zagadnień z danego przedmiotu;
- organizacja pracy, estetyka i staranności wykonywanych prac są na niskim poziomie;
- wypowiada się ogólnikowo, popełnia drobne błędy;
- wykazuje elementarny stopień zrozumienia wiadomości;
- omawia zagadnienie z pomocą nauczyciela;

Ocenę dopuszczającą – otrzymuje uczeń, który:

- opanował w stopniu elementarnym przygotowanie do przedmiotu;
- potrafi wymienić podstawowe czynności związane z wykonywanym zawodem z pomocą nauczyciela;
- przy pomocy nauczyciela wykonuje podstawowe formy ćwiczeń;
- posiada podstawowe umiejętności umożliwiające mu dalsze kształcenia i rokuje osiągnięcie wymaganego minimum.

Ocenę niedostateczną – otrzymuje uczeń, który:

- ☒ nie opanował podstawowych wiadomości związanych z przedmiotem;
- ☒ nie potrafi samodzielnie ani przy pomocy nauczyciela wykazać się wiedzą i umiejętnościami;
- ☒ nie wykazuje zainteresowania ani zawodem ani przedmiotem;
- ☒ często opuszcza lekcje;
- ☒ nie korzysta z zaproponowanych form pomocy.

9. Procedury poprawiania ocen oraz uzyskiwania oceny wyższej od proponowanej (śródrocznej i rocznej)

☒ Uczeń ma prawo jednorazowej poprawy oceny ze sprawdzianu w formie i terminie ustalonym przez nauczyciela. Uczeń ma obowiązek usprawiedliwić swoją ewentualną nieobecność na sprawdzianie. Uczeń ma obowiązek napisać, poprawić sprawdzian w czasie 2 tygodni od ustania przyczyny nieobecności, oddania sprawdzianu przez nauczyciela. Wystawienie oceny śródrocznej, końcowo rocznej obejmuje min 4 oceny bieżące.

10. Warunki uzyskania promocji z jedną oceną niedostateczną oraz warunki zaliczenia oceny niedostatecznej z pierwszego semestru:

☒ Uczeń, który uzyskał promocję z oceną niedostateczną jest zobowiązany do uzupełnienia braków z klasy programowo niższej oraz uzyskania pozytywnych ocen z poprawy wyznaczonych partii materiału (w formie pisemnej). Termin zaliczenia ustala nauczyciel w porozumieniu z uczniem jednak nie później niż do końca listopada danego roku szkolnego. Uczeń, który otrzymał ocenę niedostateczną za I semestr ma obowiązek uzyskać pozytywne oceny w II semestrze z poprawy wyznaczonych partii materiału (w formie pisemnej) w terminie nie późniejszym niż koniec marca danego roku szkolnego.

11, Inne ważne zapisy:

- ☒ Prac pisemnych uczeń nie otrzymuje do domu, na lekcji analizuje je w czasie wyznaczonym przez nauczyciela i oddaje. Prace są przechowywane przez nauczyciela przedmiotu i udostępniane uczniowi i jego rodzicom/opiekunom do wglądu na terenie szkoły w obecności nauczyciela.
- ☒ Za dobre wyniki w olimpiadach, konkursach uczeń otrzymuje oceny jak za sprawdzian.
- ☒ Jeżeli nauczyciel stwierdzi, że praca ucznia na sprawdzianie(kartkówce) jest niesamodzielna lub uczeń korzysta z niedozwolonych materiałów, wówczas uczeń otrzymuje 0 punktów za tę pracę.
- ☒ Jeżeli nieobecność na sprawdzianie jest nieusprawiedliwiona, nauczyciel ma prawo w dowolnej formie i terminie sprawdzić umiejętności ucznia z wymaganego na sprawdzianie materiału.

- ☞ Uczeń ma prawo być nieprzygotowanym do lekcji bieżących, kartkówek i odpowiedzi ustnych dwa razy w semestrze. Fakt ten zgłasza nauczycielowi przed rozpoczęciem zajęć.
- ☞ Uczniowie z dysfunkcjami są oceniani według odrębnych zasad zgodnych z zaleceniami z opinii i orzeczeń Powiatowej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej.

Wymagania edukacyjne Produkcja zwierzęca

TECHNIK ROLNIK/ TECHNIK AGROBIZNESU

KKZ

1. Anatomia i fizjologia zwierząt

Po zrealizowaniu zajęć uczeń potrafi:

Ocena dopuszczająca:

potrafi określić cele produkcji zwierzęcej

- posługuje się nazewnictwem zootechnicznym poszczególnych gatunków zwierząt hodowlanych (bydła, owiec, trzody chlewnej, kóz, koni i drobiu)
 - wyjaśnia pojęcia: komórka, tkanka, narząd, układ n
 - arządów
 - opisuje funkcje życiowe komórki zwierzęcej
 - zna budowę tkankową organizmu zwierzęcego
- potrafi opisać rolę i znaczenie narządów w funkcjonowaniu organizmu zwierzęcego
 - zna rolę układu kostnego, mięśniowego, powłokowego, krwionośnego, chłonnego, oddechowego, pokarmowego, moczowego, rozrodczego, dokrewnego i nerwowego
 - zna rodzaje skurczów mięśni
 - potrafi wymienić wytwory skóry
 - wymienia narządy krwiotwórcze organizmu
 - zna rolę i budowę żołądka jedno- i wielokomorowego
- omawia rolę i budowę poszczególnych elementów przewodu pokarmowego
 - wyjaśnia na czym polega proces trawienia
 - wyjaśnia pojęcie trawienia biologicznego
- zna budowę układu pokarmowego konia
 - zna budowę układu rozrodczego samca i samicy
 - wyjaśnia pojęcia: dojrzałość płciowa i rozplodowa zwierząt, cykl płciowy, ruja, kopulacja, zapłodnienie, ciąża i poród
 - zna budowę wymienia
 - zna elementy budowy układu dokrewnego
 - wyjaśnia pojęcie odruch i łuk odruchowy

Ocena dostateczny:

umie przedstawić znaczenie produkcji zwierzęcej

- wyjaśnia pojęcie chowu i hodowli
- zna funkcje poszczególnych organelli w komórce zwierzęcej
- wyjaśnia funkcje poszczególnych tkanek
- opisuje poszczególne elementy budowy układu kostnego zwierząt
- opisuje rodzaje kości i podaje ich przykłady

- potrafi narysować schemat budowy kości
- zna rodzaje połączeń kości
- umie opisać budowę układu mięśniowego i przedstawić rodzaje mięśni
 - opisuje fizjologię układu mięśniowego
 - wyjaśnia pojęcie dekonizacji
 - opisuje elementy budowy układu krwionośnego
 - wyjaśnia rolę krwi dla organizmu zwierzęcego
 - zna skład i właściwości krwi; omawia znaczenie poszczególnych elementów morfotycznych
 - opisuje elementy składowe układu chłonnego
- zna częstotliwość oddechów u zwierząt gospodarskich
 - opisuje fazy oddychania
 - zna wielkość żołądka i długości przewodu pokarmowego u różnych gatunków zwierząt
 - opisuje rodzaje zębów
 - zna rodzaje trawienia i opisuje ich przebieg
 - wyjaśnia pojęcie enzymów trawiennych
 - zna organizmy biorące udział w trawieniu biologicznym
 - opisuje budowę układu moczowego
- zna skład chemiczny moczu
 - opisuje dodatkowe gruczoły rozrodcze

ocena dobry:

potrafi omówić na schemacie topografię ważniejszych narządów i układów organizmu zwierzęcego

- omawia na schemacie warstwową budowę skóry
 - zna prawidłową liczbę uderzeń tętna u poszczególnych gatunków zwierząt
 - wie na czym polega wzdęcie żwacza
 - wie jak przebiegają fazy powstawania moczu
 - potrafi narysować schemat budowy plemnika
 - zna wiek dojrzałości płciowej i rozplodowej zwierząt gospodarskich
 - zna długość trwania i fazy cyklu płciowego
 - zna objawy rui i długość jej trwania u samic różnych gatunków zwierząt gospodarskich
 - charakteryzuje rozród zwierząt zgodnie z wymogami ekologii
 - zna długość trwania ciąży
 - opisuje przebieg i fazy porodu
 - wyjaśnia pojęcia: inseminacja i transfer zarodków
 - określa pojęcia: wydzielanie i wydalanie mleka
 - zna budowę układu nerwowego
 - opisuje rodzaje odruchów i podaje ich przykłady
- opisuje znaczenie i budowę narządów zmysłów: wzroku, słuchu, dotyku, równowagi i węchu

Ocena bardzo dobra

- wie na czym polega różnica między chowem a hodowlą
 - wyjaśnia przemiany chemiczne zachodzące w mięśniach
- przedstawia na schemacie mały i duży obieg krwi oraz opisuje ich przebieg
 - zna wzory zębowe różnych gatunków zwierząt
 - zna rodzaje enzymów i substancje przez nietrawione
- zna zasady postępowania ze zwierzęciem w przypadku wzdęcia żwacza
 - wyjaśnia na czym polega specyfika procesu trawienia u konia
- zna wielkość ejakulatu u samców różnych gatunków zwierząt gospodarskich

- wie na czym polega istota zapłodnienia
- wyjaśnia na czym polega rola poszczególnych hormonów

Ocena celująca

- wykazuje szczególne zainteresowanie przedmiotem nauczania
- aktualizuje wiedzę w oparciu o wiadomości zamieszczone w publikacjach i programach rolniczych oraz na stronach MRiRW, ARiMR, IW

II. Podstawy żywienia zwierząt gospodarskich

Po zrealizowaniu zajęć uczeń potrafi:

Ocena dopuszczająca

wyjaśnia pojęcia: racjonalne żywienie zwierząt, pasza

- zna skład chemiczny pasz
- zna czynniki wpływające na strawność pasz
- przedstawia podział składników mineralnych i witamin oraz rodzaje białek i aminokwasów
- opisuje znaczenie składników mineralnych i witamin oraz stymulatorów wzrostu w żywieniu zwierząt
- wyjaśnia pojęcia: stymulatory wzrostu,
- wyjaśnia pojęcie zielonki i dokonuje podziału zielonek
- wyjaśnia pojęcia: łąka i pastwisko oraz opisuje sposoby ich użytkowania
- zna pojęcie wydajność pastwiska, obsada i obciążenie pastwiska

opisuje zabiegi pielęgnacyjne wykonywane na pastwiskach

Ocena dostateczna

wie jaki wpływ na zwierzęta ma prawidłowe żywienie

- opisuje składniki pasz
- wyjaśnia pojęcie strawności pasz oraz opisuje metody obliczania współczynnika strawności, czym jest zapotrzebowanie bytowe i produkcyjne
- opisuje procesy przemiany materii i energii w organizmie
- wyjaśnia przemiany węglowodanów, tłuszczów i białek w organizmie
- charakteryzuje wybrane stymulatory wzrostu
- zna rodzaje mierników wartości pokarmowej pasz
- charakteryzuje najważniejsze zielonki z upraw polowych i ich skład chemiczny oraz właściwości żywieniowe
- charakteryzuje roślinność łąk i pastwisk
- zna wartość ziół w żywieniu zwierząt
- zna czas odrastania runi pastwiskowej i czynniki temu sprzyjające
- potrafi sklasyfikować pastwiska wg wydajności

zna metody wypasu, ich wady i zalety

Ocena dobra

potrafi określić metody oceny wartości białek

- wyjaśnia przyczyny i skutki niedoboru składników mineralnych i witamin
- potrafi praktycznie wykorzystać mierniki wartości pokarmowej pasz

potrafi obliczyć obsadę i obciążenie pastwiska

Ocena bardzo dobra

potrafi obliczyć współczynnik strawności pasz

- rozpoznaje roślinność łąk i pastwisk
- oblicza wydajność pastwisk
- planuje wielkość pastwiska w zależności od wielkości stada

Ocena celująca

- wykazuje szczególne zainteresowanie przedmiotem nauczania
- aktualizuje wiedzę w oparciu o wiadomości zamieszczone w publikacjach i programach rolniczych oraz na stronach MRiRW, ARiMR, IW

III. Zoohigiena w chowie zwierząt gospodarskich – bydło

Po zrealizowaniu zajęć uczeń potrafi:

zna nazewnictwo zootechniczne bydła

- dokonuje charakterystyki typów użytkowych bydła
- dokonuje oceny pokroju bydła
- zna pojęcie indeksu wymienia
- wyjaśnia pojęcia: cykl płciowy, dojrzałość płciowa i rozplodowa, krycie naturalne

i sztuczne, wydzielanie i wydalanie mleka, dój, laktacja

- opisuje sposoby pozyskiwania nasienia
- zna techniki unasiwienia krów
- zna objawy i czas trwania ciąży u krowy
- zna skład chemiczny i właściwości fizykochemiczne mleka
- zna techniki pozyskiwania mleka
- zna zasady postępowania z mlekiem po udoju
- zna zasady przygotowania i zadawania pasz
- opisuje pasze wykorzystywane w żywieniu bydła
- określa normy żywieniowe dla bydła
- wyjaśnia pojęcia: wzrost i rozwój zwierząt
- zna sposoby odchowu cieląt
- opisuje systemy opasania bydła
- zna mierniki przyżyciowej i poubojowej oceny użytkowości mięsnej bydła
- potrafi określić wymagania zoohigieniczne stawiane budynkom dla bydła
- opisuje mikroklimat pomieszczeń dla bydła

potrafi organizować pracę w oborze

Ocena dostateczna

- opisuje znaczenie gospodarcze i pochodzenie bydła
- opisuje rasy bydła hodowane w Polsce i ich przydatność do poszczególnych kierunków użytkowania
- dokonuje oceny wymienia krów mlecznych
- opisuje metody i sposoby krycia
- wyjaśnia pojęcie synchronizacji rui, opisuje przyrządy do wykrywania rui
- wyjaśnia przebieg ciąży u krowy
- opisuje objawy przedporodowe i przebieg porodu
- opisuje czynniki wpływające na wydajność krów i jakość mleka
- zna sposoby doju ręcznego
- potrafi opisać kolejność czynności przy doju
- opisuje sprzęt do wykonywania doju mechanicznego
- opisuje specyfikę trawienia u przeżuwaczy
- opisuje zasady żywienia krów w sezonie letnim
- zna czynniki wpływające na wzrost i rozwój zwierząt
- wyznacza dawki żywieniowe dla cieląt
- zna zasady wyboru cieląt do dalszej hodowli
- zna wymagania pokarmowe jałowizny
- zna wymagania jakościowe mięsa wołowego i mleka (dotyczące zawartości tłuszczu, białka, suchej masy, gęstości, zanieczyszczeń, itp.)

- prowadzi rejestr zwierząt przybywających i ubywających z gospodarstwa, w tym system identyfikacji i rejestracji zwierząt
- - prowadzi rejestr wypasu
- - prowadzi rejestr pasz
- - prowadzi rejestr zwierząt padłych
- - prowadzi rejestr leczenia zwierząt
- - prowadzi dokumentację dotyczącą rozdysponowania nawozów naturalnych, w szczególności oblicza maksymalne dawki azotu i określa plan nawożenia azotem)

Ocena dobra

- opisuje stan pogłowia bydła w Polsce i perspektywy jego rozwoju
- potrafi wskazać wady pokroju bydła
- rysuje zegar fizjologiczny krowy
- uzasadnia wykonywanie synchronizacji rui
- potrafi udzielić pomocy krowie w czasie porodu
- potrafi wskazać nieprawidłowe czynności wykonywane podczas doju
- zna typy dojarni w fermach przemysłowych
- dokonuje oceny wydajności rzeźnej bydła
- szacuje opłacalność produkcji żywca i mleka
- potrafi rozmieścić ciągi technologiczne i uzasadnić swój wybór
- określa zasady identyfikacji i rejestracji zwierząt
- określa ekologiczne metody stosowane w hodowli bydła mlecznego i mięsnego
- opisuje zasady profilaktyki w hodowli konwencjonalnej i ekologicznej
- - określa warunki higieny w pomieszczeniach inwentarskich
- opisuje substancje dozwolone w leczeniu zwierząt
- określa warunki stosowania antybiotyków w gospodarstwach ekologicznych

Ocena bardzo dobra

- dokonuje charakterystyki makro- i mikroskopowej nasienia
- sporządza plan pokryć i wycieleń w oborze
- wykreśla krzywą laktacji
- oblicza wydajność roczną i wydajność za laktację
- opisuje analizy codzienne i okresowe mleka
- bilansuje dawki pokarmowe dla bydła
- potrafi narysować podział tuszy bydlęcej na wyręby
- posługuje się przepisami prawa dotyczącymi obrotu zwierzętami gospodarskimi
- dobiera metody ekologiczne w chowie bydła w zależności od ukierunkowania produkcji
- opisuje warunki utrzymywania w tym samym gospodarstwie zwierząt konwencjonalnych i ekologicznych
- - określa wymagania, jakie musi spełniać rolnik w przypadku zwierząt utrzymywanych w obu systemach
- określa sposoby wypasu zwierząt ekologicznych i konwencjonalnych

Ocena celująca

- wykazuje szczególne zainteresowanie przedmiotem nauczania
- aktualizuje wiedzę w oparciu o wiadomości zamieszczane w publikacjach i programach rolniczych oraz na stronach MRiRW, ARiMR, IW

IV. Zoohigiena w chowie zwierząt gospodarskich – trzoda chlewna

Po zrealizowaniu zajęć uczeń potrafi:

Ocena dopuszczająca

- zna nazewnictwo zootechniczne trzody chlewnej
- charakteryzuje typy użytkowe trzody chlewnej

- zna rodzaje krzyżowania
- zna budowę układu rozrodczego knura i lochy
- wyjaśnia przebieg cyklu rozplodowego u lochy
- zna zasady opieki nad lochą w czasie ciąży
- zna zasady żywienia prosiąt i młodzięży hodowlanej
- zna zasady doboru zwierząt do hodowli
- zna budowę i fizjologię układu trawiennego u trzody chlewnej
- określa normy żywieniowe dla trzody chlewnej
- zna rodzaje tuczu i czynniki wpływające na tucz
- zna wymagania zoohigieniczne i typy pomieszczeń dla trzody chlewnej
- zna zasady organizacji pracy i porządek dnia w chlewni
- zna choroby świń
- wyjaśnia pojęcie wartości hodowlanej

Ocena dostateczna

opisuje znaczenie chowu trzody chlewnej

- zna pochodzenie trzody chlewnej
- wyjaśnia pojęcie pokroju i dokonuje jego oceny u trzody chlewnej
- opisuje rasy trzody chlewnej i ich przynależność do poszczególnych typów użytkowych
- wyjaśnia pojęcia: dojrzałość płciowa i rozplodowa
- charakteryzuje systemy organizacji oproszeń
- wyjaśnia pojęcie synchronizacji rui, cel i techniki jej wykonania
- opisuje objawy przedporodowe i przebieg porodu
- opisuje warunki niezbędne do spełnienia w utrzymaniu prosiąt
- potrafi opisać zabiegi pielęgnacyjne wykonywane u prosiąt
- charakteryzuje pasze stosowane w żywieniu trzody chlewnej
- zna technologie produkcji żywca stosowane w Polsce
- zna wymagania jakościowe mięsa wieprzowego
- opisuje podstawowe urządzenia znajdujące się w chlewni i rodzaje kojców
- określa znaczenie pracy hodowlanej
- prowadzi rejestr zwierząt przybywających i ubywających z gospodarstwa, w tym system identyfikacji i rejestracji zwierząt
 - - prowadzi rejestr wypasu
 - - prowadzi rejestr pasz
 - - prowadzi rejestr zwierząt padłych
 - - prowadzi rejestr leczenia zwierząt
 - - prowadzi dokumentację dotyczącą rozdysponowania nawozów naturalnych, w szczególności oblicza maksymalne dawki azotu i określa plan nawożenia azotem)

Ocena dobra

- zna stan pogłowia trzody chlewnej w Polsce i perspektywy jego rozwoju
- potrafi wskazać wady pokroju trzody chlewnej
- potrafi wskazać wady i zalety różnych systemów organizacji rozplodu
- uzasadnia wykonywanie synchronizacji rui
- potrafi udzielić pomocy podczas porodu
- zna sposoby odsadzania prosiąt
- charakteryzuje pasze wykorzystywane w żywieniu trzody chlewnej
- szacuje opłacalność produkcji żywca wieprzowego
- omawia cechy wspólne i różnice w organizacji produkcji na fermach przemysłowych
- opisuje objawy, sposoby zwalczania i zapobiegania chorobom
- określa zasady identyfikacji i rejestracji zwierząt
- określa ekologiczne metody stosowane w hodowli trzody chlewnej

- prowadzi rejestr zwierząt przybywających i ubywających z gospodarstwa, w tym system identyfikacji i rejestracji zwierząt
- prowadzi rejestr pasz
- - prowadzi rejestr zwierząt padłych
- - prowadzi rejestr leczenia zwierząt
- - prowadzi dokumentację dotyczącą rozdysponowania nawozów naturalnych, w szczególności oblicza maksymalne dawki azotu i określa plan nawożenia azotem)
- - opisuje warunki utrzymywania w tym samym gospodarstwie zwierząt konwencjonalnych i ekologicznych
- - określa wymagania, jakie musi spełniać rolnik w przypadku zwierząt utrzymywanych w obu systemach
- - opisuje zasady profilaktyki w hodowli konwencjonalnej i ekologicznej
- - określa warunki higieny w pomieszczeniach inwentarskich
- opisuje substancje dozwolone w leczeniu zwierząt
- - określa warunki stosowania antybiotyków w gospodarstwach ekologicznych

Ocena bardzo dobra

- określa znaczenie mieszańców między rasowych
- sporządza plan pokryć i oproszeń
- bilansuje dawki pokarmowe dla trzody chlewnej
- sporządza preliminarz pasz
- dokonuje oceny poubojowej tuszy wieprzowej wg skali EUROP
- potrafi usytuować ciągi technologiczne zadawania pasz i usuwania odchodów pomieszczeniach inwentarskich dla trzody chlewnej
- posługuje się przepisami prawa dotyczącymi obrotu zwierzętami gospodarskimi
- dobiera metody ekologiczne w chowie bydła w zależności od ukierunkowania produkcji

Ocena celująca

- wykazuje szczególne zainteresowanie przedmiotem nauczania
- aktualizuje wiedzę w oparciu o wiadomości zamieszczane w publikacjach i programach rolniczych oraz na stronach MRiRW, ARiMR, IW

V. Zoohigiena w chowie zwierząt gospodarskich – owce i kozy

Po zrealizowaniu zajęć uczeń potrafi:

Ocena dopuszczająca

zna nazewnictwo zootechniczne owiec i kóz

- dokonuje charakterystyki typów użytkowych owiec i kóz
 - dokonuje oceny pokroju owiec i kóz
 - zna techniki unasienniania krów
 - zna objawy i czas trwania ciąży u owcy i kozy
 - zna zasady przygotowania i zadawania pasz
 - opisuje pasze wykorzystywane w żywieniu owiec i kóz
 - określa normy żywieniowe dla owiec i kóz
 - zna sposoby odchowu jagniąt
 - opisuje systemy opasania owiec
 - zna mierniki przyżyciowej i poubojowej oceny użytkowości mięsnej owiec
 - potrafi określić wymagania zoohigieniczne stawiane budynkom dla owiec i kóz
- opisuje mikroklimat pomieszczeń dla kóz i owiec

Ocena dostateczną

opisuje znaczenie gospodarcze i pochodzenie owiec i kóz

- opisuje rasy owiec w Polsce i ich przydatność do poszczególnych kierunków użytkowania

- opisuje metody i sposoby krycia
- opisuje objawy przedporodowe i przebieg porodu
- opisuje czynniki wpływające na wydajność i jakość mleka
- opisuje specyfikę trawienia u przeżuwaczy
- opisuje zasady żywienia owiec i kóz
- wyznacza dawki żywieniowe dla owiec i kóz
- zna zasady wyboru owiec i kóz do dalszej hodowli
- zna wymagania jakościowe mięsa jagnięcego dotyczące zawartości tłuszczu, białka, suchej masy, gęstości, zanieczyszczeń, itp.)
- prowadzi rejestr zwierząt przybywających i ubywających z gospodarstwa, w tym system identyfikacji i rejestracji zwierząt
- - prowadzi rejestr wypasu
- - prowadzi rejestr pasz
- - prowadzi rejestr zwierząt padłych
- - prowadzi rejestr leczenia zwierząt
- prowadzi dokumentację dotyczącą rozdysponowania nawozów naturalnych, w szczególności oblicza maksymalne dawki azotu i określa plan nawożenia azotem)na

Ocena dobra

- opisuje stan pogłowia owiec i perspektywy jego rozwoju
- potrafi wskazać wady pokroju
- potrafi udzielić pomocy krowie w czasie porodu
- dokonuje oceny wydajności rzeźnej owiec i kóz
- szacuje opłacalność produkcji żywca i mleka
- potrafi rozmieścić ciągi technologiczne i uzasadnić swój wybór
- określa zasady identyfikacji i rejestracji zwierząt
- określa ekologiczne metody stosowane w hodowli mlecznej i mięsnej owiec i kóz
- - opisuje warunki utrzymywania w tym samym gospodarstwie zwierząt konwencjonalnych i ekologicznych
- - określa wymagania, jakie musi spełniać rolnik w przypadku zwierząt utrzymywanych w obu systemach
- określa sposoby wypasu zwierząt ekologicznych i konwencjonalnych
- opisuje zasady profilaktyki w hodowli konwencjonalnej i ekologicznej
- - określa warunki higieny w pomieszczeniach inwentarskich
- - opisuje substancje dozwolone w leczeniu zwierząt
- - określa warunki stosowania antybiotyków w gospodarstwach ekologicznych

Ocena bardzo dobra

dokonuje charakterystyki makro- i mikroskopowej nasienia

- sporządza plan pokryć i wykotów
 - oblicza wydajność roczną i wydajność za laktację
 - opisuje analizy codzienne i okresowe mleka
 - bilansuje dawki pokarmowe
 - potrafi narysować podział tuszy na wyręby
 - posługuje się przepisami prawa dotyczącymi obrotu zwierzętami gospodarskimi
- dobiera metody ekologiczne w chowie owiec i kóz w zależności od ukierunkowania produkcji

Ocena celująca

wykazuje szczególne zainteresowanie przedmiotem nauczania

aktualizuje wiedzę w oparciu o wiadomości zamieszczane w publikacjach i programach rolniczych oraz na stronach MRiRW, ARiMR, IW

VI. Zoohigiena w chowie zwierząt gospodarskich – konie

Po zrealizowaniu zajęć uczeń potrafi:

Ocena dopuszczająca

- zna nazewnictwo zootechniczne koni
- charakteryzuje typy użytkowe koni
- zna rodzaje krzyżowania
- zna budowę układu rozrodczego klaczy i ogiera
- wyjaśnia przebieg cyklu rozplodowego u klaczy
- zna zasady opieki nad klaczą w czasie ciąży
- zna budowę i fizjologię układu trawiennego u koni
- określa normy żywieniowe dla koni
- zna wymagania zoohigieniczne i typy pomieszczeń dla koni

zna choroby koni

Ocena dostateczna

- opisuje znaczenie chowu koni
- zna pochodzenie koni
- wyjaśnia pojęcie pokroju i dokonuje jego oceny u koni
- opisuje rasy koni i ich przynależność do poszczególnych typów użytkowych
- wyjaśnia pojęcia: dojrzałość płciowa i rozplodowa
- opisuje objawy przedporodowe i przebieg porodu
- potrafi opisać zabiegi pielęgnacyjne wykonywane u prosiąt
- charakteryzuje pasze stosowane w żywieniu koni
- opisuje podstawowe urządzenia znajdujące się w stajni
- określa znaczenie pracy hodowlanej
- prowadzi rejestr zwierząt przybywających i ubywających z gospodarstwa, w tym system identyfikacji i rejestracji zwierząt
- - prowadzi rejestr wypasu
- - prowadzi rejestr pasz
- - prowadzi rejestr zwierząt padłych
- - prowadzi rejestr leczenia zwierząt
- - prowadzi dokumentację dotyczącą rozdysponowania nawozów naturalnych, w szczególności oblicza maksymalne dawki azotu i określa plan nawożenia azotem)

Ocena dobra

potrafi wskazać wady pokroju koni

- potrafi wskazać wady i zalety różnych systemów organizacji rozplodu
- potrafi udzielić pomocy podczas porodu
- charakteryzuje pasze wykorzystywane w żywieniu koni
- opisuje objawy, sposoby zwalczania i zapobiegania chorobom
- określa zasady identyfikacji i rejestracji zwierząt
- określa ekologiczne metody stosowane w hodowli koni
- - opisuje warunki utrzymywania w tym samym gospodarstwie zwierząt konwencjonalnych i ekologicznych
- - określa wymagania, jakie musi spełniać rolnik w przypadku zwierząt utrzymywanych w obu systemach
- określa sposoby wypasu zwierząt ekologicznych i konwencjonalnych
- opisuje zasady profilaktyki w hodowli konwencjonalnej i ekologicznej- określa warunki higieny w pomieszczeniach inwentarskich
- - opisuje substancje dozwolone w leczeniu zwierząt
- - określa warunki stosowania antybiotyków w gospodarstwach ekologicznych

Ocena bardzo dobra

- bilansuje dawki pokarmowe dla koni
- potrafi usytuować ciągi technologiczne zadawania pasz i usuwania odchodów pomieszczeniach inwentarskich dla koni
- posługuje się przepisami prawa dotyczącymi obrotu zwierzętami gospodarskimi
- dobiera metody ekologiczne w chowie koni w zależności od ukierunkowania produkcji

Ocena celująca

- wykazuje szczególne zainteresowanie przedmiotem nauczania
- aktualizuje wiedzę w oparciu o wiadomości zamieszczane w publikacjach i programach rolniczych oraz na stronach MRiRW, ARiMR, IW

VII. Zoohigiena w chowie zwierząt gospodarskich – drób

Po zrealizowaniu zajęć uczeń potrafi:

Ocena dopuszczająca

dokonuje charakterystyki typów użytkowych drobiu

- dokonuje oceny pokroju kur
- wyjaśnia pojęcia, dzień świetlny, krzywa nieśności,
- zna skład chemiczny i właściwości fizykochemiczne jaja
- zna techniki lęgów
- zna zasady przygotowania i zadawania pasz
- opisuje pasze wykorzystywane w żywieniu drobiu
- zna sposoby odchovu piskląt
- opisuje systemy wychowu piskląt
- potrafi określić wymagania zoohigieniczne stawiane budynkom dla drobiu
- opisuje mikroklimat pomieszczeń dla drobiu

potrafi organizować pracę w kurniku

Ocena dostateczna

- opisuje znaczenie gospodarcze i pochodzenie kur
- opisuje rasy hodowane w Polsce i ich przydatność do poszczególnych kierunków użytkowania drobiu
- dokonuje oceny jaj wylęgowych
- opisuje metody i sposoby lęgów
- opisuje przyrządy do ocen jaj
- wyjaśnia przebieg powstawania jaja
- opisuje czynniki wpływające na wydajność nieśność drobiu
- opisuje zasady żywienia drobiu
- zna czynniki wpływające na nieśność
- wyznacza dawki żywieniowe kur
- zna wymagania jakościowe mięsa drobiowego i jaj konsumpcyjnych
- - prowadzi rejestr pasz
- - prowadzi rejestr zwierząt padłych
- - prowadzi rejestr leczenia zwierząt
- - prowadzi dokumentację dotyczącą rozdysponowania nawozów naturalnych, w szczególności oblicza maksymalne dawki azotu i określa plan nawożenia azotem)

Ocena dobra

- opisuje stan pogłowia drobiu i perspektywy jego rozwoju
- potrafi wskazać wady pokroju kur
- potrafi rozpoznać płeć kurcząt
- zna systemy utrzymania kur
- dokonuje oceny krzywej nieśności
- szacuje opłacalność produkcji żywca drobiowego

- określa ekologiczne metody stosowane w hodowli drobiu nieśnego i mięsnego
- - opisuje warunki utrzymywania w tym samym gospodarstwie zwierząt konwencjonalnych i ekologicznych
- - określa wymagania, jakie musi spełniać rolnik w przypadku zwierząt utrzymywanych w obu systemach
- opisuje zasady profilaktyki w hodowli konwencjonalnej i ekologicznej
- - określa warunki higieny w pomieszczeniach inwentarskich
- opisuje substancje dozwolone w leczeniu zwierząt
- - określa warunki stosowania antybiotyków w gospodarstwach ekologicznych

Ocena bardzo dobra

dokonuje charakterystyki makro- i mikroskopowej jaja

- wykreśla krzywą nieśności
 - oblicza nieśność roczną kur
 - bilansuje dawki pokarmowe
 - potrafi wybrać jaja do wylęgu
 - posługuje się przepisami prawa dotyczącymi obrotu zwierzętami gospodarskimi
- dobiera metody ekologiczne w chowie drobiu w zależności od ukierunkowania produkcji

Ocena celująca

- wykazuje szczególne zainteresowanie przedmiotem nauczania
- aktualizuje wiedzę w oparciu o wiadomości zamieszczone w publikacjach i programach rolniczych oraz na stronach MRiRW, ARiMR, IW